

Publicerad 2006-01-29 23:42 av Spirit

Känslor som tinar upp

Frusen mark

Så är vintern här den lägger sig som en vit slöja
på en okysst brud så ren och tyst den är
Jag tackar för mina lärodagar och ber
allra ödmjukast att åter få bli kär

Kär som solens första morgonstrålar
som så självklart och starkt utan tvivel lyser upp
min dag
Nu känner jag mig lugn och harmonisk
i min karama lag

Jag är nu så seende
glad bara för att se solen
och se sanningen i mitt beteende
Nyförlöst från ett dåligt karma mitt i livet
Har jag fått lära mig att ta ingenting för givet

Det du sår får du skörda
ska aldrig mer bli en börda
Låt mig få möta dagen med ett öppet hjärta
som inte förväntar sig att känna smärta

Jag är en snödroppe
som tvingar mig upp ur frusen mark
Så är det med min kärlek till livet
den är lika stark
Det finns ingenting jag kan ändra på
Jag kan bara välja vilken väg jag ska gå

Så kysser solen vinterns vita brud i dag
och frusen mark smälter för den följer
kärlekenslag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spirit med Poeter.se id #6195 innehar upphovsrätten